

dr hab. Magdalena Szczyrbak, prof. UJ
Instytut Filologii Angielskiej
Uniwersytet Jagielloński
al. Mickiewicza 9A
31-120 Kraków

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

**Recenzja dorobku naukowego i osiągnięcia naukowego
sporządzona w związku z postępowaniem habilitacyjnym
dra Martina Hintona**

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

I. Sylwetka Habilitanta

Dr Martin Hinton jest adiunktem na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego oraz wykładowcą na Wydziale Psychologii i Kognitywistyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W roku 1997 uzyskał tytuł magistra filozofii na Wydziale Filozofii Uniwersytetu w St Andrews w Szkocji, a w roku 2009 – tytuł magistra filologii na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Informatyki Społecznej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa zdobył cztery lata później na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego na podstawie rozprawy pt. „The identification of testing of cognitive and affective factors in language learning aptitude with Polish students of English”. Na początku swojej drogi naukowej Habilitant pracował jako nauczyciel w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Sieradzu, a następnie (w latach 2009-2012) był wykładowcą w Społecznej Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi.

Zainteresowania naukowe Habilitanta obejmują szeroki wachlarz zagadnień. Na wcześniejszym etapie pracy akademickiej ogniskowały się wokół wybranych aspektów procesu uczenia się języka (były to m.in. umiejętność

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

uczenia się języków, zdolność mówienia i czynniki afektywne, testowanie umiejętności uczenia się języków). Z czasem Jego zainteresowania ewoluowały w kierunku filozofii języka oraz teorii argumentacji, którą zajmuje się obecnie, ze szczególnym uwzględnieniem teorii błędów i struktury argumentacji.

II. Ocena dorobku naukowo-badawczego Habilitanta od czasu uzyskania stopnia doktora

Dr Martin Hinton posiada istotny dorobek naukowy, na który składają się prace opublikowane w polskich i zagranicznych wydawnictwach oraz czasopismach naukowych. Dorobek Habilitanta opublikowany po uzyskaniu przez Niego stopnia doktora w 2013 r. obejmuje: 1 monografię naukową przedstawioną jako osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym, 1 redakcję tomu wieloautorskiego, 1 współredakcję tomu wieloautorskiego, a ponadto 7 rozdziałów w monografiach naukowych, 17 artykułów w czasopismach naukowych oraz 1 redakcję numeru tematycznego czasopisma. Pięć ze wspomnianych monografii naukowych i tomów wieloautorskich zostało opublikowanych przez wydawnictwo Peter Lang, dwie przez wydawnictwo Springer, natomiast trzy przez mniej prestiżowych wydawców: Cambridge Scholars Publishing oraz Naukowe Wydawnictwo Piotrkowskie w Piotrkowie Trybunalskim. Należy również zauważyć, że trzy prace ujęte w sekcji 2. autoreferatu Habilitanta („Wykaz opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych”) nie są w istocie rozdziałami w monografiach naukowych, lecz pracami opublikowanymi w tomach pokonferencyjnych. Dotyczy to pozycji:

- 1) Hinton. M. 2018. *On Testimony*. W: Oswald, S. & Maillat, D. (red.). *Argumentation and Inference: Proceedings of the 2nd European Conference on Argumentation, Fribourg 2017*. London: College Publications (w wykazie Habilitant podał błędny tytuł rozdziału „On Testimony” zamiast prawidłowego „On Arguments from Testimony”);
- 2) Hinton. M. 2019. *On Fallacy and Language*. W: Garsen, B., Godden, D., Mitchell, G., & Wagemans, J. (red.). *Proceedings of the Ninth Conference of the International Society for the Study of Argumentation*. Amsterdam: Sic Sat.;
- 3) Hinton, M. 2020. *Towards a Theory of Informal Argument Semantics*. W: Dutilh Novaes, C., Jansen, H., van Laar, J.A., & Verheij, B. (red.). *Reason to*

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Dissent – Proceedings of the 3rd European Conference on Argumentation, Volume II, 279-392. London: College Publications.

Powyższe tomy zbiorowe zostały opublikowane przez wydawców (College Publications i Sic Sat), których nie ujęto w wykazie MNiSW wydawnictw publikujących recenzowane monografie.

Z kolei wśród artykułów wskazanych w autoreferacie przez Habilitanta znajdują się zarówno te opublikowane w prestiżowych zagranicznych czasopismach (np. *Argumentation, Social Epistemology, Philosophy & Literature*), jak i te, które ukazały się w polskich czasopismach o zasięgu lokalnym (*Konin Language Studies, Studia Semiotyczne*). Nie można przy tym nie zauważyć, że wysoko punktowane czasopisma, o których mowa powyżej są czasopismami przypisanymi do dyscypliny filozofia, oraz że tylko pięć ze wskazanych artykułów ukazało się w czasopismach reprezentujących dyscyplinę językoznawstwo: 1 artykuł w czasopiśmie *Konin Language Studies* oraz 4 artykuły w *Research in Language* – czasopiśmie wydawanym przez macierzystą uczelnię Habilitanta, w którym pełni on funkcję redaktora językowego.

Prace opublikowane przez Habilitanta po uzyskaniu przez Niego stopnia doktora dotyczą w głównej mierze teorii argumentacji i filozofii języka. Należą do nich: m.in.: rozdział nt. metodologicznego znaczenia intuicji (2015e; 2016a), prace dotyczące oceny wiedzy eksperckiej (2015f; 2016b; 2019a; 2019b), opracowania dotyczące teorii błędów i struktury argumentacji (2016c; 2018a; 2018b; 2018c; 2018d; 2020a; 2020b), a także prace badające związek między językiem i argumentacją (2018e; 2019c; 2020c), w tym te dotyczące retoryki politycznej (Budzyńska-Daca i Hinton 2018; Hinton i Budzyńska-Daca 2019). Habilitant jest także jednym z autorów opracowania dotyczącego roli argumentacji w edukacji (Fedorowicz i in. 2018), a ponadto zredagował tom zbiorowy z referatami z konferencji międzynarodowej PhilLang (2016b) oraz numer tematyczny czasopisma *Research in Language* pod tytułem „Language and Argument” (2019).

Oprócz prac związanych z głównym obszarem obecnych zainteresowań badawczych Habilitanta, tj. teorią argumentacji, w Jego dorobku powstałym po

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

uzyskaniu stopnia doktora znajdują się także opracowania dotyczące procesu uczenia się języka. Są to m.in. rozdział dotyczący testowania umiejętności uczenia się języków (2014a), trzy prace dotycząca wymowy (2014b, 2015a, 2015b) oraz rozdział dotyczący indywidualizacji w dydaktyce języka angielskiego (2015c; 2015d). Habilitant współredagował ponadto (wraz z Mariuszem Marczakiem) tom referatów wygłoszonych podczas konferencji SETARF (Sieradz English Teaching and Research Forum), który opublikowano w 2015 r.

Wśród 12 najwyżej punktowanych publikacji wskazanych przez Habilitanta w pkt. 4 Sekcji IV autoreferatu znajduje się 1 artykuł za 200 pkt, 3 artykuły za 100 pkt, monografia zgłoszona jako osiągnięcie naukowe – opublikowana przez wydawcę I poziomu (Springer), a także 3 artykuły za 70 pkt i 5 artykułów za 40 pkt. Liczba cytowań prac Habilitanta w bazie Google Scholar wynosi 65 (w tym 18 autocytowań), natomiast w bazie Scopus – 28 (w tym 10 autocytowań). Indeks Hirscha obliczony wg Google Scholar wynosi 4, a wg bazy Scopus – 2.

Habilitant publikuje swoje prace w języku angielskim, a wśród wskazanych pozycji tylko dwa artykuły wydane we współautorstwie są pracami w języku polskim. To pozwala sądzić, że oddziaływanie Jego dorobku – reprezentującego zagadnienia z obszaru filozofii języka, teorii argumentacji oraz, w mniejszym stopniu, te związane z procesem uczenia się języka angielskiego – ma zasięg globalny oraz że Jego prace docierają do wielu zagranicznych odbiorców.

III. Ocena osiągnięcia naukowego – monografii pt. *Evaluating the Language of Argument*

Głównym osiągnięciem naukowym wskazanym przez Habilitanta w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo jest monografia pt. *Evaluating the Language of Argument* (2021). Monografia ukazała się nakładem wydawnictwa Springer w serii Argumentation Library (Vol. 37). Na rozprawę składają się trzy części teoretyczne: *Part I. Language*, *Part II. Argument*, *Part III. Error* oraz jedna część analityczna *Part IV. Analysis*.

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Zasadniczą część monografii dopełniają Konkluzje, Bibliografia oraz Indeks. Całość liczy 234 strony.

Monografia stanowi próbę zbadania relacji między językiem a argumentacją, której rezultatem – jak zapowiada w autoreferacie Autor – jest opracowanie „kompleksowego i funkcjonalnego narzędzia do analizy i oceny języka argumentacji”. Rozprawa wieńczy dotychczasową pracę badawczą Habilitanta oscylującą wokół filozofii języka i teorii argumentacji. Autor wprowadza stopniowo czytelników w meandry teorii argumentacji, wyjaśniając istotne z punktu widzenia oceny argumentów instrumentarium pojęciowe stosowane przez filozofów języka i teoretyków argumentacji. Kompozycja monografii jest logiczna, klarowna i symetryczna: trzy pierwsze części teoretyczne (z których każda zawiera trzy rozdziały) prowadzą do części empirycznej (również mieszczącej trzy rozdziały) stanowiącej dopełnienie członu teoretycznego.

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

W zwięzłym wstępie Habilitant nakreśla pole dociekań badawczych, w jakim lokuje się Jego praca. Zaznacza przy tym, że monografii nie należy traktować jako wyczerpującego przeglądu badań z zakresu teorii argumentacji oraz przyznaje, że omawia w niej tylko wybrane (oraz w ograniczonym zakresie) kwestie mające ułatwić zrozumienie procedury ewaluacji argumentów zaprezentowanej w części czwartej rozprawy.

Część pierwsza (*Language*) przedstawia rozważania dotyczące pochodzenia języka, teorii znaczenia, relacji myśli i języka, a także związków języka z argumentacją. W rozdziale 1. Autor odwołuje się m.in. do teorii Darwina, Kartezjusza i Davidsona, rozważając przy tym rozumienie pojęć „myśl”, „przekonanie” i „intencja” (*thought, belief, intention*). W swoim wywodzie przywołuje również poglądy różnych badaczy na relatywizm językowy (z uwzględnieniem nowszych opracowań poświęconych temu zagadnieniu) i zastanawia się nad znaczeniem języka w kształtowaniu światopoglądu jego użytkowników. Rozdział 2. zaprasza czytelników do refleksji nad znaczeniem i zwraca uwagę na niejednoznaczność będącą nieodłączną cechą języka. Autor przytacza tutaj poglądy Wittgensteina i jego koncepcję gier językowych. W rozdziale 3. Habilitant podkreśla, że używanie języka nieuchronnie wiąże się z

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

argumentacją (na str. 31 czytamy: „language use, largely and perhaps its entirety, is argument”; str. 38 – „where there is reasoning and it is expressed in language, then there is argument”). Rozważa przy tym przydatność narzędzi pragmatyki (implikatura, maksymy konwersacyjne Grice’a, teoria relewancji) w badaniach nad argumentacją, sugerując że nie spotkały się one z wystarczającym zainteresowaniem ze strony teoretyków argumentacji (str. 35). Jednocześnie powraca do rozważań francuskich badaczy Anscombe’a i Ducrota, zwracając uwagę na różnice w podejściu do argumentacji w obrębie językoznawstwa francuskiego oraz badaczy spoza tego kręgu (str. 38). Rozdział 3. stanowi naturalne przejście do części drugiej rozprawy, której przedmiotem jest teoria argumentacji.

Jak zasygnalizowałam powyżej, część druga (*Argument*) ogniskuje się wokół teorii argumentacji oraz próbuje dostarczyć odpowiedzi na pytania: *Czym jest argument?* i *Czym jest argumentacja?* Jak Autor zauważa we wstępie do monografii, jego dyskusja na temat teorii argumentacji nie jest wyczerpująca, a ma jedynie nakreślić ramy teoretyczne dla analizy przeprowadzonej w części czwartej. W rozdziale 4. Autor dokonuje przeglądu definicji argumentacji, podkreślając, że Jego zdaniem w dotychczasowych pracach poświęcono zbyt mało miejsca refleksji nad relacją języka i myśli, nazywając to zagadnienie zaniedbanym obszarem badań nad argumentacją (str. 47). Na tym tle Autor proponuje własne spojrzenie na argumentację. Na str. 48 stwierdza: „I choose, then, to define argumentation, for the purposes of this work, thus: **Argumentation is a process involving the expression of reasoning in language**”. Tym samym definiuje argumentację jako proces polegający na wyrażaniu rozumowania w języku (zakładając jednocześnie (Sekcja 4.2), że termin „język” obejmuje również niewerbalne formy wyrazu). Autor zwraca również uwagę na konieczność rozdzielenia *argumentu* od *argumentacji* (str. 51), podkreślając, że argument musi zawierać zbiór przesłanek oraz konkluzję (str. 52). W rozdziale 4. Habilitant omawia model Toulmina (Sekcja 4.4) oraz przedstawia pragma-dialektyczną teorię argumentacji van Eemeren’a i Grootendorsta (Sekcja 4.5), zaznaczając, że uwzględnia ona jedynie jeden typ argumentacji, tj. krytyczną dyskusję (str. 57). Następnie, przyjmując szersze spojrzenie na argumentację, Autor wprowadza trójstopniowy opis procesu

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

argumentacji, na który składają się: poziom procesu, poziom rozumowania i poziom wyrażania (str. 58). W rozdziale 5. mamy z kolei do czynienia z próbą połączenia założeń logiki, dialektyki i retoryki. W Sekcji 5.6 Autor proponuje własną typologię sposobów argumentowania, w tym następujące kategorie argumentu: solo, kooperatywny, antagonistyczny, sformalizowany, retoryczny, erystyczny (erotetyczny? – do tego terminu powrócę w dalszej części recenzji), demonstracyjny i wyjaśniający. Rozdział 6. kończący część drugą monografii przybliży wybrane elementy z obszaru pragmatyki, retoryki i semantyki; jest miejscem dyskusji na temat pragma-dialektyki, inferencjalizmu, teorii retoryki i sporów werbalnych.

W części trzeciej (*Error*) Autor przedstawia typologię błędów w argumentacji, znaczną część uwagi poświęcając błędom związanym z użyciem języka. Teorię błędów omawia w rozdziale 7., przywołując kategoryzacje Arystotelesa, Whately'ego, Milla oraz współczesnych badaczy. Na tle tych rozważań Autor przekonuje o zasadności własnej kategoryzacji błędów wynikającej z przyjętej definicji argumentacji postrzeganej jako proces przebiegający na poziomie procesu, rozumowania i wyrażania. Rozdział 8. z kolei zaznajamia czytelników ze sposobami postrzegania błędów językowych w teorii argumentacji poczynając od poglądów Arystotelesa po współczesne ujęcia. Omawiając szczegółowo poszczególne błędy (m.in. amfibolię, niejasność, ekwiwokację, pytania sugerujące, sofizmat rozszerzenia, kluczenie i błąd niedostatecznego uzasadnienia) Autor zwraca uwagę na konieczność ich uwzględnienia w nieformalnej semantyce argumentów (Informal Argument Semantics – IAS). Wreszcie w rozdziale 9. Habilitant przedstawia stanowiska filozofów G.E. Moore'a i Leonarda Nelsona odnoszące się do współczesnych im badaczy oraz ich poglądów na błędne zachowania językowe i błędy w argumentacji.

Po tak szeroko nakreślonych ramach teoretycznych sięgających do wybranych założeń teorii językoznawczych, teorii argumentacji oraz logiki nieformalnej, Autor przenosi czytelników do części czwartej (*Analysis*) będącej najciekawszą częścią monografii. W ostatnich trzech rozdziałach rozprawy – cennych dla czytelników chcących poznać nowe narzędzie analizy błędów w argumentacji oraz ocenić jego funkcjonalność – Autor przedstawia krok po kroku

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

poszczególne etapy procedury, którą określa mianem CAPNA (Comprehensive Assessment Procedure for Natural Argumentation). Najpierw w rozdziale 10. rozważa kilka kwestii teoretycznych związanych z oceną argumentów: znaczenie pojęcia „meta-argument”, rekonstrukcję argumentów oraz normatywność. Następnie przechodzi do rozdziału 11., w którym dokładnie wyjaśnia strukturę proponowanego schematu CAPNA służącego, jak wyjaśnia Autor, ocenie argumentów, a nie uczestników argumentacji. W ujęciu Autora ocena argumentów zakłada cztery etapy: analizę wstępną, analizę procesu, analizę rozumowania i nieformalną semantykę argumentów (IAS) stanowiącą podstawę teoretyczną analizy błędów związanych z użyciem języka. Ułatwieniem w procesie ewaluacji błędów mają być pytania proceduralne sformułowane przez Autora. Ocena języka pojawia się w ostatnim etapie oceny i obejmuje pięć kategorii analitycznych: jasność, konsekwencję, spójność, kompletność i konceptualizację. Ostatni rozdział monografii (*Application of the Procedure*) zawiera pięć przykładowych tekstów, które – zgodnie z zapowiedzią Autora – służą weryfikacji użyteczności i funkcjonalności opisanego powyżej modelu. Wśród analizowanych przykładów znajdują się teksty prasowe, fragment przemówienia, przepisy sportowe, a także komentarz będący głosem w dyskusji online. Zebrany materiał pozwala Autorowi zademonstrować funkcjonalność modelu CAPNA, choć z niektórymi stwierdzeniami i interpretacjami zawartymi w rozdziale 12. można polemizować.

Całość rozprawy oceniam wysoko, mimo to chciałabym poczynić pewne uwagi oraz przedstawić kilka komentarzy.

Jak sygnalizowałam powyżej, na str. 68 Autor użył błędnie (jak się wydaje) terminu „eristic” („erystyczny”), mimo iż w Sekcji 5.6.6 używa określenia „eroteric” i omawia argumentację erotetyczną (str. 68: „The modes of argument described here number eight: Solo, Co-operative, Antagonistic, Formalised, Rhetorical, Eristic, Demonstrative, and Explanatory”).

W kilku miejscach swojego wywodu (str. 32, 33, 34, 192) Autor odnosi się do teorii relewancji Sperbera i Wilson, jednak nie wspomina – czego można by

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

oczekiwać – podstawowej pracy, w której autorzy sformułowali założenia swojej teorii: *Relevance: Communication and Cognition* (1986). Przy okazji należy odnotować, że nieco mylące są również odniesienia Autora do „Zasady relewancji” (na str. 172: “... and also that it should comply with some form of Wilson and Sperber’s Principle of Relevance”) bez wskazania, czy chodzi o Zasadę poznawczą relewancji (*Cognitive Principle of Relevance*) czy Zasadę komunikacyjną relewancji (*Communicative Principle of Relevance*). Innym szczegółem, który również zwraca uwagę jest używanie w odwrotnej niż jest to przyjęte kolejności nazwisk autorów (np. na str. 159 Autor pisze „There is a reflection here of the Relevance Theory of Wilson and Sperber”), zamiast opisu „Sperber and Wilson’s relevance theory”.

Na str. 195 Autor informuje, że analizowane w rozdziale 12. przykłady nie zostały dobrane przypadkowo i podkreśla, że służą one do zilustrowania sposobu zastosowania modelu CAPNA. Nie wyjaśnia jednak dokładnie kryteriów doboru (zastanawia wybór piątego przykładu, w wypadku którego Autor rezygnuje z aplikacji całej procedury uznając, że byłby to „długi i męczący proces” (str. 212), co rodzi pytanie o przydatność proponowanego narzędzia do analizy dłuższych tekstów argumentacyjnych).

Na str. 200 zastanawia zestawienie pytania o występowanie w badanej argumentacji elementów nacechowanych emocjonalnie/elementów wartościujących (*Are there emotional or evaluative terms used?*), po których następuje stwierdzenie, że precyzyjna definicja tychże nie jest możliwa („Defining what exactly are emotional and evaluative terms is a practical impossibility, but it is not necessary: we are interested generally in what terms imply, rather than whether or not that implicature should be called emotional or evaluative.”). Nie jest zatem do końca jasna celowość tak postawionego pytania (o identyfikację elementów, które, jak przyznaje Autor, nie są w oczywisty sposób definiowalne).

Kolejne uwagi dotyczą tekstu 5. („A World Without Grammar”). Na str. 212 Autor przyznaje, że celem analizy tego przykładu nie jest sprawdzenie działania procedury CAPNA (“It is discussed here, therefore, not so much as an example

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

of how the assessment procedure can be used in practice, but rather more as an example of an argument concerning some of the topics of this book and confirming some of the conclusions I shall reach below”), co stoi w pewnej sprzeczności z zapowiedzią ze str. 198, na której czytamy: „In this, the final chapter, I take a number of examples of apparently argumentative texts and analyse then [sic!] following the procedure I have described above. These cases have been chosen in order to illustrate how the procedure can be practically applied...”.

Czytając komentarze Autora na temat tekstu Douglasa Rushkoffa nie można oprzeć się wrażeniu, że są one w dużej mierze subiektywne (miejscami wręcz ironiczne) oraz że zdradzają negatywne nastawienie Autora (str. 214: „the use of the phrase ‘truly read’ is an example of both evaluatively-loaded language, and of concept manipulation: apparently, there is false reading, which any fool can do, and then there is true reading, which is better, and what reading really means”; str. 214: „The irony, given the chaotic structure, confused argument and slippery grasp of the meaning of grammar—the principle concept of the piece—present in his article, is becoming so thick as to cease to be amusing by this stage.”; str. 215: „At which point irony is no longer the word; something far stronger, deeper, more unsettling, is required.”).

Zastanawia ponadto, jak się wydaje nieuprawniona, interpretacja, że autorami gramatycznie niepoprawnych maili wyłudających hasła są przypuszczalnie przestępcy, którzy nie są natywnymi użytkownikami języka angielskiego (tekst źródłowy na str. 212: „while grammatically lacking e-mail messages have become the hallmark of password phishing scams”; komentarz Autora na str. 214: „That criminals, who are presumably not native speakers of English, often write ungrammatically, is neither surprising nor relevant...”).

Jak już wspomniałam wcześniej, w odróżnieniu od przykładów 1–4, przykładu 5. Autor nie analizuje zgodnie z proponowanym schematem. Sugeruje przy tym elastyczność, a nawet to, że pewne etapy analizy CAPNA można pominąć, o czym informuje na str. 219: „There is no requirement to follow the procedure systematically from start to finish: it is possible for the experienced analyst to

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

jump to the point at which a transgression of good practice is suspected”) oraz we wcześniejszym fragmencie tekstu, na str. 213: „we can employ the elements of the procedure as expert analysts, immediately turning to the relevant stages to make pertinent comments on each claim”. To każe postawić pytanie o zasadność całej procedury oraz o kryteria, jakimi miałyby kierować się osoby analizujące tekst i decydujące o przejściu do tego etapu analizy, w którym ich zdaniem następuje odstępstwo od dobrej praktyki argumentacyjnej.

Nieco przesadzone wydają się ponadto niektóre wnioski końcowe. Na str. 220 Autor stwierdza, że analizowane przez niego przykłady stanowią dowód na to, że nawet osoby, które zawodowo zajmują się pisaniem, używają języka bezmyślnie i z zamiarem manipulacji („The examples examined in this work have shown that intellectual, serious people, even professional writers, use language wildly, unthinkingly and with a desire to confuse and manipulate”). Równie zaskakujący w tym kontekście jest opis mówiący o „fali niespójności i nieprawdy” (str. 220: „Never has it been more vital that argumentation scholars can offer a defence against this wave of incoherence and untruth”). W moim odczuciu analizowane przykłady (pięć subiektywnie dobranych krótkich tekstów), mimo ich niedoskonałości, nie zasługują na miano „fali niespójności i nieprawdy”.

W tym miejscu pragnę ponownie podkreślić, że powyższe uwagi i komentarze polemiczne nie stoją w sprzeczności z moją ogólną wysoką oceną merytoryczną monografii.

Odnosząc się z kolei do strony formalnej rozprawy, chciałabym zauważyć, że praca została zredagowana starannie, choć nie jest wolna od pewnych niedoskonałości. Należą do nich wskazane poniżej drobne niedopatrzenia edytorskie:

str. 57: „as far it goes”

str. 75: pierwsze odniesienie do Alana Partingtona, brak daty publikacji

str. 163: „...which someone using them would like to them mean”

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

str. 190: „Considered as a set of instruction”

str. 192: „answers to those question”

niespójny zapis dat: w tekście głównym (str. 196, 207) stosowana jest konwencja brytyjska, a w bibliografii (str. 221, 223, 224) konwencja amerykańska

str. 198: brak wyróżnienia definicji „require in order to live fully, comfortably, as one wishes” w: „If ‘need’ is understood to mean require in order to live fully, comfortably, as one wishes”

str. 199: brak wyróżnienia słowa „need” w: „Need has been discussed as ...” i „The issue with need is confined to...”

str. 202: brak kursywy w tytule Woman’s Own

str. 206: brak wyróżnienia rzeczownika „society” w: „she employs the word society”

str. 209: w nagłówku sekcji 12.4 brak przedimka („Example 4—Clear and Obvious Error”)

str. 211: brak cudzysłowu w „clear” i „clearly” („but it isn’t clear if clear means the same thing as clearly in this sentence”)

str 212: „I take and analyse then following the procedure...”

str. 214: „this is in empirical claim”

str. 215: brak wyróżnienia czasownika „deserve” w: „The use of the verb deserve suggests...”

Rozprawę cechuje przejrzysty i angażujący odbiorcę styl, który z pewnością docenią mniej doświadczeni analitycy argumentacji, dla których duże nagromadzenie terminów, pojęć i klasyfikacji z zakresu teorii argumentacji może skądinąd wydawać się zniechęcające. Dzięki klarownemu formułowaniu myśli w części teoretycznej monografii Autorowi udaje się sprawnie i w zrozumiały sposób wyjaśnić filozoficzne i językoznawcze zaplecze teoretyczne prowadzonego wywodu. Jedynie w części analitycznej (szczególnie w interpretacji przykładu 5. w rozdziale 12.) można by oczekiwać od Autora mniejszej dozy subiektywizmu i negatywnego wartościowania.

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Na koniec chciałabym dodać, że – szanując wybór Autora – muszę przyznać, że czytając monografię miałam poczucie, iż Jego rozważania wykluczają istnienie badaczek/pisarek, gdyż w swojej rozprawie stosuje on zaimki męskie (zob. np. str. 49: „although a clever writer might include an equivalent to wink in his text, I suppose”; str. 171: „no procedure can save an assessor who doesn’t understand his own language”; str. 190: „the analyst is very much on his own”; str. 195: „the analyst has in his head all his knowledge and experience of dealing with arguments; this may allow him to ...”). W funkcji generycznej również używa form męskich (str. 17: „the simplest man can use language as he knows just exactly what he means by the things that he says”; str. 20: „We can search for a meaning in life in the sense that if a man is alive it means that his mother bore him and that the grave shall welcome him back into non-life from which he has but taken a brief holiday”; str. 20: „It seems that the evolutionary development which enabled man to see significance in signs and eventually construct a language, also left him vulnerable to imagining he could see significance in things...”; str. 50: „...that is not a claim I have seen made by anyone, scholar or layman”).

Podsumowując, niezależnie od powyższych uwag, w mojej ocenie monografia dra Hintona stanowi ważny głos w badaniach nad teorią argumentacji i daje obraz doskonałego przygotowania teoretycznego oraz wnikliwości analitycznej Autora. Niewątpliwym atutem rozprawy jest propozycja narzędzia analitycznego CAPNA służącego ocenie naturalnej argumentacji. Zważywszy na to, że Autor kontynuuje prace nad udoskonaleniem swojego modelu, można sądzić, że znajdzie on dalsze zastosowanie praktyczne.

IV. Ocena pracy dydaktycznej i organizacyjnej oraz współpracy z innymi ośrodkami naukowymi

Dr Hinton aktywnie uczestniczy w życiu społeczności akademickiej zarówno w Polsce, jak i za granicą, a Jego aktywność naukowo-dydaktyczna wykracza poza działania prowadzone na rzecz macierzystej uczelni.

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Od czasu uzyskania stopnia doktora w 2013 r. Habilitant wygłosił referaty (w tym 2 wykłady plenarne) na 27 konferencjach międzynarodowych, z których 19 odbyło się w Polsce, 7 za granicą, a 1 konferencja była konferencją online. Zasiadał ponadto w komitetach organizacyjnych dziesięciu konferencji: 7 razy jako przewodniczący/współprzewodniczący oraz 3 razy jako sekretarz.

W okresie objętym niniejszą recenzją dr Hinton odwiedził dwie uczelnie zagraniczne (Uniwersytet w Vigo i Uniwersytet w Zagrzebiu) w ramach programu Erasmus, gdzie prowadził zajęcia z pisania akademickiego. Przejawem międzynarodowej aktywności naukowej Habilitanta jest również Jego udział w międzynarodowych projektach badawczych. Dr Hinton był zaangażowany w projekt *Evidence, Causation, Argumentation*, w ramach którego odwiedził Nowy Uniwersytet Lizboński (2016 r.) i University College w Dublinie (2017 r.). Od roku 2019 uczestniczy z kolei w pracach zespołu badawczego *APPLY: European Network for Argumentation and Public Policy*, gdzie jest członkiem grupy roboczej „Normy argumentacji publicznej: koncepcje i metody”. W ramach działalności wspomnianego zespołu Habilitant uczestniczył w tygodniowym stażu na Uniwersytecie w Amsterdamie (w 2019 r.), podczas którego pracował z Jeanem Wagemansem nad ulepszeniem wybranych elementów procedury CAPNA.

O szerokim uznaniu kompetencji i wiedzy Habilitanta świadczy m.in. fakt recenzowania przez Niego artykułów dla kilku międzynarodowych czasopism filozoficznych (m.in. *Informal Logic, Social Epistemology, Thinking & Reasoning*), a także jednego czasopisma językoznawczego (*Research in Language*). Dr Hinton jest ponadto członkiem towarzystwa ArgDiaP: Argumentacja, Dialog, Perswazja, w którym od roku 2020 pełni funkcję wiceprzewodniczącego. Działając w ramach stowarzyszenia dr Hinton angażuje się w liczne inicjatywy mające zwiększać świadomość roli argumentacji i perswazji w społeczeństwie (np. Warsaw Argumentation Week; Krakowskie Dni Argumentacji i Rozumowania). Miał też swój udział – jak podaje – w zwiększeniu widoczności działalności nieformalnego zrzeszenia, jakim początkowo było ArgDiaP i przekształceniu go w oficjalne

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

stowarzyszenie. Od 2019 r. Habilitant jest także członkiem Pracowni Retoryki Stosowanej Zakładu Retoryki i Mediów Uniwersytetu Warszawskiego.

Na uwagę zasługuje wreszcie wieloletnia działalność dydaktyczna Habilitanta oraz Jego uczestnictwo w rozmaitych projektach edukacyjnych, za co – jak czytamy w przedłożonej dokumentacji – otrzymał szereg nagród i wyróżnień (w tym m.in. nagrody dyrektorskie, nagrodę Łódzkiego Kuratora Oświaty oraz nagrodę Marszałka Województwa Łódzkiego). W dorobku edukacyjnym dra Hintona znajdujemy szeroki wachlarz kursów z praktycznej nauki języka angielskiego (głównie zajęcia z pisania akademickiego i mówienia), kursy z historii Stanów Zjednoczonych, historii Wielkiej Brytanii, kultury brytyjskiej, literatury brytyjskiej, literatury amerykańskiej oraz dramatu, kursy z gramatyki opisowej języka angielskiego, a w ostatnich latach również zajęcia i wykłady z zakresu retoryki, argumentacji i perswazji. W ramach prowadzonych seminariów licencjackich dr Hinton sprawował opiekę promotorską nad 17 studentami. W złożonych dokumentach brak informacji o liczbie wypromowanych magistrantów.

W ocenie aktywności Habilitanta nie można także pominąć Jego działań popularyzatorskich. Jak wynika z przedłożonych dokumentów, dr Hinton prowadził szereg wykładów i warsztatów dotyczących sprawności pisania, filozofii edukacji, a także argumentacji (warsztaty PhilArg i WILL – Workshop on Informal Logic and Linguistics). Angażował się również w liczne projekty i przedsięwzięcia edukacyjne poza macierzystą uczelnią. Należą do nich m.in. organizacja konkursów poezji, napisanie sztuki dla studentów, czy uczestnictwo w organizacji konkursów języka angielskiego dla licealistów. Habilitant służył także pomocą badaczom z innych ośrodków akademickich dostarczając próbki dźwiękowe potrzebne do analizy wymowy. We wcześniejszym okresie swojej pracy akademickiej dr Hinton opublikował kilka artykułów popularyzatorskich dotyczących kultury i literatury brytyjskiej. W ostatnich latach z kolei zaczął tłumaczyć teksty naukowe z języka polskiego na język angielski. Habilitant może poszczycić się także tłumaczeniem monografii naukowej z dziedziny pedagogiki.

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Aktywność dydaktyczno-popularyzatorska dra Hintona wykracza poza jego lokalne środowisko akademickie. Jego dotychczasowa współpraca z otoczeniem społecznym i gospodarczym obejmowała m.in. szkolenia językowe dla pracowników firm, usługi tłumaczeniowe, w tym opracowywanie materiałów marketingowych, a także udział w tworzeniu audycji radiowych (transmitowanych przez Nasze Radio w Sieradzu) dla osób uczących się języka angielskiego.

Reasumując, liczne działania oraz inicjatywy dydaktyczno-popularyzatorskie podejmowane przez dra Hintona świadczą o Jego wszechstronności, otwartości na współpracę oraz sprawności organizacyjnej.

Wydział Filologiczny

Instytut

Filologii Angielskiej

V. Konkluzja końcowa

Na podstawie dokumentacji przedstawionej przez Habilitanta – obejmującej monografię pt. *Evaluating the Language of Argument* zgłoszoną jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219, ust. 1, pkt 2a Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a także inne prace naukowe opublikowane w czasopismach i tomach zbiorowych z obszarów językoznawstwa oraz filozofii – oceniam dorobek naukowy Habilitanta jako wnoszący istotny wkład w rozwój dyscypliny językoznawstwo w dziedzinie badań nad relacją języka i argumentacji. Tym samym – oceniając wysoko nie tylko dorobek naukowy, lecz także współpracę z ośrodkami i badaczami zagranicznymi, zaangażowanie w pracę dydaktyczną, działalność organizacyjną oraz popularyzatorską – **wniosuję o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów procedury habilitacyjnej.**

Kraków, 12 lipca 2021 r.

dr hab. Magdalena Szczyrbak, prof. UJ

Al. Mickiewicza 9A

31-120 Kraków

tel. +48 12 663 44 47

+48 12 663 43 71

www.ifa.filg.uj.edu.pl